

History & Culture

Vol. 52, No. 1, Issue 104

Spring & Summer 2020

DOI: <https://doi.org/10.22067/JHISTORY.2021.68885.1016>

تاریخ و فرهنگ

سال پنجماه و دو، شماره ۱، شماره پیاپی ۱۰۴

بهار و تابستان ۱۳۹۹، ص ۱۱۴-۹۷

واکاوی سن حضرت فاطمه (سلام الله علیها) در آثار مورخان متقدم مسلمان؛ با تکیه بر روایات ابن سعد (۲۳۰.۵ق)*

سارا خاتمی

دانش آموخته کارشناسی ارشد تاریخ تشیع دانشگاه پیام نور تهران

Email: khatami110@gmail.com

دکتر مجتبی سلطانی احمدی^۱

استادیار دانشگاه پیام نور تهران

Email: msoltani94@pnu.ac.ir

دکتر مصطفی گوهری فخرآباد

استادیار دانشگاه فردوسی مشهد

Email: gohari-fa@um.ac.ir

چکیده

سن حضرت فاطمه (س) در منابع کهن تاریخی سنی و شیعی با اختلافی تقریباً یک دهه‌ای گزارش شده است. دیدگاه غالب اهل سنت، تولد آن حضرت پیش از بعثت است و غالباً پنج سال پیش از بعثت را به عنوان سال تولد ایشان ذکر می‌کنند؛ ولی شیعیان بیشتر بر پنج سال بعد از بعثت توافق دارند. پژوهش حاضر با بررسی سن حضرت فاطمه (س) در منابع متقدم با تکیه بر روایات الطبقات الکبری و مقایسه آن با منابع فرقین کوشیده است تا در میان این روایات مختلف، دیدگاه صحیح را معلوم کند. بر این اساس، اگرچه احتمال تولد ایشان پس از بعثت قوی‌تر است، با روایت غالب در میان شیعیان (سال پنجم بعثت) موافق نیست و تولد آن حضرت به احتمال بیشتر در سال یکم بعثت اتفاق افتاده و بنابراین، عمر او حدود ۲۲ سال بوده است.

کلیدواژه‌ها: فاطمه (س)، الطبقات الکبری، ابن سعد، نقد روایات.

*. مقاله پژوهشی؛ تاریخ وصول: ۱۳۹۹/۱۱/۲۴؛ تاریخ تصویب نهایی: ۱۴۰۰/۰۴/۳۱.

۱. نویسنده مسئول.

A Study of the age of Hazrat Fatima (PBUH) in the works of early Muslim historians based on the narrations of Ibn Sa'd

(d. 230 AH)¹

Sara Khatami, MA in History of Shiism, Payame Noor University, Tehran

Dr. Mojtaba Soltani Ahmadi, Assistant Professor, Payame Noor University of Tehran
(Corresponding Author)

Dr. Mostafa Gohari Fakhrabad, Assistant Professor, Ferdowsi University of Mashhad

Abstract

The difference in the age of Hazrat Fatima (PBUH) documented in ancient Sunni and Shiite historical sources is more than a decade. The prevailing view of the Sunnis is that the Hazrat Fatima was born before the Be'that. Accordingly, five years prior to Be'that is often cited as the time of her birth. However, most Shiites concur on five years after Be'that as her birth date. The present study aims to shed light on the accurate view among these different narrations by exploring the age of Hazrat Fatima (PBUH) in the earlier sources, relying on the narrations quoted in the Al-Tabqat Al-Kubra (Book of the Major Classes) and their comparison with the sources described in the two sects. Accordingly, even though the probability of her birth in the post-Be'that period is fairly higher, it does not coincide with the prevailing narration among the Shiites (the fifth year after Be'that). Therefore, Hazrat Fatima was probably born in the first year after Be'that and lived for about 23 years.

Keywords: Fatima (PBUH), Al-Tabqat Al-Kubra, Ibn Sa'd, Critique of Narrations

مقدمه

از جمله پرسش‌های مهم درباره زندگی حضرت فاطمه (س) سال تولد و سن ایشان است. اختلاف در تاریخ تولد فاطمه (س) موجب بروز اختلاف روایات درباره سن ایشان به هنگام ازدواج، وفات و در نهایت طول عمر آن حضرت شده است. ضبط وقایع - به خصوص تاریخ تولد افراد - در آن دوران معمول نبوده است. راویان شنیده‌های خود را به خاطر می‌سپردند و گاهی رویدادهای مهم و حوادث نزدیک را مبدأ تاریخی قرار داده و بر مبنای آن سال تولد یا سالروز مرگ افراد را محاسبه می‌کردند؛ اما بعد از گذشت سال‌ها تاریخ آن حوادث نیز از جمله مجھولات قرار می‌گرفت. باید به خاطر داشت که دوران زندگی حضرت محمد (ص) در مکه، قسمت کمتر اطلاع یافته‌ما از تاریخ حیات ایشان است و طبیعی است که این ابهام درباره فرزندان ایشان باشد تیش تری همراه است. نویسنده‌اند با تکیه بر یکی از منابع معتبر اولیه یعنی کتاب الطبقات الکبری ابن سعد پرتویی بر این موضوع بیفکنند.

محمد بن سعد زهری (د. ۲۳۰ق)، محدث و مورخ بزرگ بغدادی و شاگرد واقدی (د. ۲۰۷ق) در کتاب خود الطبقات الکبری شرح حال رسول خدا (ص)، صحابه، تابعان و راویان حدیث را تاریخ‌گار خود در هشت جلد به رشته تحریر درآورد. او با اختصاص یک جلد کامل از کتاب خود به شرح احوال زنان، اثری منحصر به فرد برای بررسی جیات فرنگی و اجتماعی بانوان در دو سده نخستین هجری فراهم ساخت. این اثر از نظر برخی از محققان، نخستین منبع معتبر در باب زنان است که سرمشق مورخان، رجالیان و اصحاب تراجم قرار گرفته است.^۱ روایات موجود از حضرت فاطمه (س) در این مجلد و مجلدات دیگر الطبقات، دستمایه مناسبی برای این پژوهش فراهم کرده است.

پیشینه

سید جعفر مرتضی عاملی در الصحيح من سیرة النبی الاعظم (ص) به طور مفصل به تحقیق درباره سن حضرت زهرا (س) پرداخته است. وی تأکید دارد که فاطمه (س) در سال پنجم بعثت زاده شده و از این رو، هنگام وفات بسیار جوان بوده است. غلبۀ منازعات فرقه‌ای در این گونه دیدگاه‌ها مشهود است؛ زیرا عاملی علی‌رغم اصرار بر سن کم فاطمه (س)، کمی سن عایشه را نپذیرفته و سن او را هنگام ازدواج با رسول خدا (ص) بین سیزده تا هفده سال^۲ و یا حتی بیست سال^۳ و نیز اختلاف سنی حضرت خدیجه (س) با پیامبر را تنها ۳ سال دانسته است.^۴ مقاله پیش‌رو از اخبار مربوط به تولد حضرت فاطمه (س) در این اثر بهره جسته و

۱. صادق آیشوند، «زنان در نخستین سده‌های اسلامی»، فصلنامه پژوهش زنان، شماره ۳ (پاییز ۱۳۸۴)، ۹.

۲. جعفر مرتضی عاملی، الصحيح من سیرة النبی الاعظم (قم: دارالحدیث، ۱۴۲۶ق)، ۱۰۲/۴.

۳. همان، ۱۰۴/۱۳.

۴ برای بررسی این موضوع، رک: مجتبی سلطانی و دیگران، «سیمای خدیجه (س) در تاریخ‌گاری متقدم سنی: سنجش روایت‌های ابن سعد (د. ۲۳۰ق)»، تاریخ و تمدن اسلامی ۱۶، شماره ۳۱ (بهار و تابستان ۱۳۹۹): ۲۷-۵۲.

به نقد و بررسی آن‌ها پرداخته است. زندگانی فاطمه زهراء(س) اثر سید جعفر شهیدی که از مهم‌ترین کتاب‌ها درباره زندگی حضرت فاطمه(س) است و برخی از تحلیل‌های او در پژوهش حاضر مورد استفاده قرار گرفته است. از مجموع دلایلی که شهیدی ارائه کرده، چنین برداشت می‌شود که وی به تولد حضرت زهراء(س) پیش از بعثت قائل بوده است. همچنین از مقاله «ولادت فاطمه(س)» در مجموعه ۶ جلدی دانشنامه فاطمی (سلام الله علیها) از محمد کاظم طباطبائی نیز استفاده شده است. دیدگاه وی متأثر و مشابه نظر سید جعفر مرتضی عاملی است. یادالله مقدسی نیز در بازپژوهی تاریخ ولادت و شهادت معصومان نیز بر تولد آن حضرت در سال پنجم بعثت اصرار ورزیده است؛ ولی در رد سایر دیدگاه‌ها ادله قابل قبولی ارائه نکرده است.

۱- سال تولد حضرت فاطمه(س)

۱-۱- پیش از بعثت

ابن سعد معرفی دختران پیامبر(ص)^۲ را با شرح حال فاطمه(س) آغاز کرده است که احتمالاً اتخاذ این شیوه، بر اساس اهمیت جایگاه دختران رسول خدا(ص) در طول تاریخ اسلام و حجم محتوای اخبار موجود درباره آنان بوده است؛ زیرا فاطمه(س) نخستین دختر پیامبر(ص) نبود و ابن سعد نیز وی را در دو روایت، سومین دختر^۳ و در سه روایت، چهارمین و آخرین آن‌ها خوانده^۴ و سال تولد او را پنج سال پیش از بعثت، زمان بازسازی کعبه، دانسته است.^۵ صاحب کتاب الطبقات، در تأیید این روایت گزارشی ذکر کرده است مبنی بر حضور عباس بن عبدالمطلب در گفت‌وگویی میان علی(ع) و فاطمه(س) درباره سن شان؛ به گزارش او، فاطمه(س) و علی(ع) هر یک، خود را بزرگ‌تر از دیگری می‌خوانندند و در نهایت، عباس، تولد فاطمه(س) را در سی و پنج سالگی پدر، زمان بازسازی کعبه توسط قریش، بیان کرد.^۶ یکی از محققان که این روایت را جعلی و نامقبول شمرده، بر این باور است که افزون بودن سن زن از همسرش نکته افتخارآمیزی ندارد که فاطمه(س) در پی اثبات آن بوده باشد. از سوی دیگر، این زوج از خاندان و شهروی دور از هم نبودند که از

۱. جمعی از نویسنده‌گان، دانشنامه فاطمی علیها السلام، حیات، منزلت و شخصیت فاطمی(س)، تهران: پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۹۳.

۲. محمد ابن سعد، الطبقات الکبری، به تحقیق محمد عبدالقادر عطا (بیروت: دارالکتب العلمیه، ۱۴۱۰ق).

۳. همان، ۱۰۶/۱، ۴/۳.

۴. همان، ۱۳/۸، ۱۷۴. ابن سعد در الطبقات در چند بخش اخبار فرزندان رسول خدا(ص) و حضرت خدیجه(س) را نام برده است. او در تمامی اخبار، تعداد دختران را چهار تن ذکر کرده است. در اسامی دختران اختلافی نیست، اما در ترتیب آنان تفاوت‌های زیادی به چشم می‌خورد. زینب در تمام بخش‌ها به عنوان نخستین دختر ذکر شده است (همان، ۱۰۷/۱، ۱۰۷/۸، ۵/۴/۷، ۱۷۴، ۱۲/۸).

۵. همان، ۱۶/۸.

۶. همان، ۲۲/۸؛ نیز نک: احمد بن یحیی بلذری، انساب الانراف، به تحقیق سهیل زکار و ریاض زرکلی (بیروت: دارالفکر، ۱۴۱۷ق)، ۱/۴۰۳.

پیشینه هم بی خبر باشند. آنان در کودکی در یک منزل می زیستند و از وقایع زندگی هم آگاه بودند.^۱ از دیگر منابعی که مانند ابن سعد، فاطمه^(س) را متولد سال های پیش از بعثت دانسته، می توان به موارد ذیل اشاره کرد: ابن هشام به نقل از ابن اسحاق، بدون اشاره به سال دقیق تولد، فاطمه^(س) را آخرین دختر پیامبر^(ص) و متولد پیش از بعثت خوانده است.^۲ بلاذری سن فاطمه^(س) را پنج سال پیش از بعثت و یا کمی بیشتر گزارش کرده^۳ و طبری با توجه به ذکر سال وفات او در سال ۱۱ ق در حدود بیست و نه سالگی،^۴ وی را متولد سال های پیش از بعثت دانسته است. برخی از منابع نیز به پنج سال پیش از بعثت، همزمان با بازسازی خانه کعبه^۵ و یا بدون ذکر سال دقیق، تنها به پیش از بعثت، همزمان با بازسازی^۶ اشاره کرده اند.^۷ به تصریح سبط بن جوزی، علمای سیره نویس فاطمه^(س) را متولد پنج سال پیش از بعثت، همزمان با بازسازی خانه کعبه، خوانده اند.^۸ او روایت تولد فاطمه^(س) در سال پنجم بعثت و طول عمر هجده سال برای او را رد کرده و در خصوص سن آن حضرت سه قول را بیان کرده است: بیست و هشت سال و شش ماه، بیست و نه سال و یا سی سال.^۹ به نوشته او، «بنا بر اجماع مورخان، فاطمه^(س) پنج سال قبل از بعثت به دنیا آمده و سیزده سال در مکه و ده سال و یا ده سال و شش ماه ... در مدینه اقامت داشته است و احتمال دارد که اشتباه از ناسخ باشد که می خواسته پیش از بعثت بنویسد و یا می خواسته بیست و هشت سال بنویسد و هجده سال نوشته است».^{۱۰}

چنان که گذشت از جمله شواهدی که در راستای تولد او پیش از بعثت به کار می رود روایات موجود در منابع شیعه و سنی درباره تولد ایشان همزمان با بازسازی خانه کعبه است.^{۱۱} از آنجا که این واقعه پیش از

۱. محمد کاظم طباطبائی، «ولادت فاطمه^(س)»، دانشنامه فاطمی علیها السلام، حیات، منزلت و شخصیت فاطمی^(س) (تهران: سازمان انتشارات پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۹۳ش)، ۱۰۴/۱. به نظر می رسد افتخارآمیز بودن و نبودن رجحان سنی زن بر مرد در ازدواج های آن دوران به بررسی های بیشتر نیاز داشته باشد.

۲. ابن هشام، السیرة النبوية، ۱۹۰/۱-۱۹۱.

۳. بلاذری، انساب الاشراف، ۴۰۲/۱.

۴. طبری، تاریخ الامم والملوک، ۲۴۰/۳.

۵. محمد ابن طلحه شافعی، مطالب المسؤول فی مناقب آل الرسول (بیروت: دارالبلاغ، ۱۴۲۱ق)، ۵۳؛ شمس الدین سبط بن جوزی، تذكرة الخواص (قم: منشورات الشیف الرضی، ۱۴۱۸ق)، ۲۷۵.

۶. اصفهانی، ابوالفرج علی بن الحسین، مقاتل الطالبین، به تحقیق سید احمد صقر (بیروت: دارالمعرفة، بی تا)، ۵۹.

۷. برخی از محققان در روایت تولد فاطمه^(س) پیش از بعثت دلایلی از جمله محدود شدن نقل گزارش ها، اضطراب داخلی و پراکنده گی اقوالی که تاریخ این حادث را پیش از بعثت خوانده اند، گواهی حدیث معراج، گواهی حدیث خواستگاری ابو بکر و عمر را بیان می کنند (مقدسی، یدالله، بازبُوهی تاریخ ولادت و شهادت معمصومان علیهم السلام، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، ۱۳۹۵ش، ۱۴۷-۱۴۱).

۸. سبط بن جوزی، تذكرة الخواص، ۲۷۵.

۹. همان، ۲۸۸.

۱۰. همان.

۱۱. نک: ابن سعد، الطبقات الکبری، ۱۶/۸؛ اربیلی، کشف الغمة، ۴۲۷/۱.

بعثت رسول خدا^(ص) رخ داده است،^۱ برخی بر تولد حضرت فاطمه^(س) پیش از بعثت صحه گذاشته‌اند. سید جعفر شهیدی با تکیه بر روایات هم‌زمانی تولد فاطمه^(س) با بازسازی خانه کعبه و روی خوش نشان ندادن قریش به پیامبر^(ص) در سال‌های پس از بعثت، داوری در کار بزرگان قریش در جریان بازسازی کعبه را مربوط به ایام جاهلیت خوانده و این‌گونه استدلال می‌کند که به فرض آنکه تجدید بنای خانه کعبه بپیش از یکبار اتفاق افتاده باشد، مسلمان دیگر ماجرا نزاع قبایل پیش نمی‌آمد و اگر هم پیش نمی‌آمد، مشرکان دیگر محمد^(ص) را که آن سال‌ها داعیه‌دار نبوت بود، شایسته داوری نمی‌دانستند.^۲ محلاتی این احتمال را طرح کرده است که تجدید بنای کعبه دو بار اتفاق افتاده و در تاریخ ذکری از دومی به میان نیامده است؛ پیش و پس از بعثت.^۳ او همچنین با تکیه بر تولد فاطمه^(س) پس از بعثت، بدون استناد از احتمال دخل و تصرف روایان سخن گفته است.^۴

روایاتی مبنی بر حضور فاطمه^(س) در مسجد جهت زدودن جامه پدر از فضولاتی که بر سر ایشان ریخته بودند،^۵ از جمله شواهدی است که برخی به استناد آن، روایات حاکی از تولد آن حضرت در سال پنجم بعثت را خالی از اشکان نمی‌دانند. به نوشته شهیدی، «این‌گونه بی‌احترامی‌ها نسبت به پیغمبر، ظاهراً پیش از سال دهم بعثت و پیش از هجرت رسول خدا به طائف و نیز پیش از محاصره مسلمانان در شعب بوده است و اگر تولد فاطمه^(س) را سال پنجم بعثت بدانیم، سن وی در این وقت از سه تا پنج سال افزون نبوده و بعيد است دختری خردسال به مسجد رود و چنین وظیفه‌ای را تعهد کند».

۱-۲- پس از بعثت

در میان مورخان گروه دیگری وجود دارند که بر خلاف ابن سعد و همنظران وی، فاطمه^(س) را متولد سال‌های پس از بعثت رسول خدا^(ص) دانسته‌اند.^۶ یعقوبی فاطمه^(س) را هنگام رحلت ۲۳ ساله ذکر کرده است؛^۷ بنابراین، وی را متولد سال یکم بعثت دانسته است. مسعودی فاطمه^(س) را متولد ۸ سال پیش از هجرت و به عبارتی سال پنجم بعثت خوانده است.^۸ البته مسعودی در اثر دیگر خود، التنبیه والإشراف، گفته است: «در سن فاطمه اختلاف است؛ جمعی گفته‌اند هنگام وفات سی و سه سال داشت؛ بعضی دیگر بیست و نه سال

۱. محمد^(ص) سی و پنج ساله بود که کعبه بازسازی شد و قریشان در نزاع خود به داوری ایشان تن دادند (ابو محمد عبدالله ابن قتبیه دینوری، المعارف، به تحقیق ثروت عکاشة، قاهره: الہیۃ المصریۃ العالمة لملکتاب، ۱۹۹۲، ۱۵۰).

۲. سید جعفر شهیدی، زندگانی فاطمه^(س) (تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۶۵)، ۳۲-۳۱.

۳. سید هاشم محلاتی، زندگانی حضرت فاطمه علیها السلام و دختران آن حضرت (تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۹)، ۱۰؛ مقدسی، یدالله، بازیوه‌ی تاریخ ولادت و شهادت مقصومان علیهم السلام، ۱۴۸.

۴. همان.

۵. بلاذری، انساب الانساف، ۱۲۵/۱.

۶. نک: احمد بن ابی یعقوب یعقوبی، التاریخ (بیروت: دار صادر، بی‌تا)، ۲۰/۲؛ علی بن حسین مسعودی، مروج الذهب و معادن الجوهر، به تحقیق اسعد داغر (قم: دار الهجرة، ۱۴۰۹)، ۱۴۱/۲.

۷. یعقوبی، التاریخ، ۱۱۵/۲.

۸. مسعودی، مروج الذهب، ۲۸۹/۲.

گفته‌اند و این کمتر بیش تر اهل بیت و شیعیان آن هاست. کمتر از این نیز گفته‌اند^۱. بر اساس این گزارش، شیعیان از قرن چهارم هجری بر این باور بوده‌اند که فاطمه (س) پنج سال پیش از بعثت متولد شد؛ اما باید توجه داشت این دیدگاه که به ادعای مسعودی، باور اکثر اهل بیت و شیعیان بوده، با نقل طبرسی در قرن ششم درباره مشهورترین اقوال شیعه متفاوت است. به نوشته او، «مشهورترین کلام شیعه آن است که فاطمه (س) در بیستم جمادی الآخر سال پنجم بعثت در شهر مکه چشم به جهان گشود». به عقیده عاملی، مسعودی در نسبت دادن سن بیست و نه سالگی فاطمه (س) به «اکثر اهل بیت و شیعه» اشتباه کرده است.^۲ به نظر عاملی احتمالاً اشتباه از مسعودی و یا ناسخان کتب او بوده که عمدتاً یا سهواً، تسع عشره (نوزده) را تسع و عشرون (بیست و نه) ثبت کرده‌اند.^۳ طبرسی در روایت فوق الذکر به مشهورترین کلام شیعه درباره تولد فاطمه (س) یعنی پنج سال پس از بعثت اشاره کرده است. او دو روایت دیگر در خصوص تولد فاطمه (س) بیان کرده است. در روایتی از جابر بن یزید از امام باقر علیه السلام سؤال شد که فاطمه (س) چه مدت پس از پدر در دنیا زیست و امام فرمود چهار ماه و هنگام وفات بیست و سه سال داشت. به اعتقاد طبرسی، «این روایت با روایت عامه مطابقت دارد؛ زیرا نویسنده‌گان اهل سنت می‌گویند فاطمه در چهل و یکمین سال پدرش متولد شد که در واقع یک سال بعد از مبعث پیامبر بوده است».^۴ طبرسی روایت دیگری را نیز از ابوسعد خرگوشی (سدۀ چهارم هجری) در کتاب شرف النبی^۵ نقل کرده که بدون ذکر سال، فاطمه (س) را متولد پس از بعثت خوانده است.^۶

شیخ مفید نیز - برخلاف باور عموم شیعه - فاطمه (س) را متولد ۲۰ جمادی الثانی سال دوم بعثت خوانده است.^۷ ابن عبدالبر (د. ۴۶۳ق)، سیره‌نگار اهل سنت نیز - برخلاف باور عموم اهل سنت - تولد فاطمه (س) را در چهل و یک سالگی رسول خدا^۸ و پس از بعثت دانسته است.^۹ اربلی به رغم آنکه سال تولد را پنج سال پس از بعثت ذکر کرده، آن سال را مقارن بنای کعبه دانسته است؛^{۱۰} از آن‌جا که سال بازسازی

۱. همو، التبیه والاشراف، به تحقیق عبدالله اسماعیل الصاوی (قاهره: دار الصاوی، بی‌تا)، ۲۵۰.

۲. فضل بن حسین طبرسی، إعلام الورى بالعلم المهدى (قم: آل الیت، ۱۴۱۷ق)، ۲۹۰/۱.

۳. عاملی، الصحيح من السيرة النبي الاعظم، ۲۸۲/۲.

۴. همان.

۵. طبرسی، إعلام الورى بالعلم المهدى، ۱/۲۹۰.

۶. همان.

۷. فاطمة وزینب ورقیة وأم كلثوم وكلهم من خدیجه إلی ابراهیم فانه من ماریة القبطیة، وكلهم ولدوا في الجahلیة إلی فاطمة وإبراهیم فانهما ولدا في الإسلام (ابوسعد خرگوشی، شرف المصطفی)، به تحقیق ابو عاصم نبیل بن هاشم غمری آل باعلوی، مکه: دار البشائر الإسلامية، ۱۴۲۴ق، ۵۲/۲).

۸. همان.

۹. محمد بن محمد بن نعمان مفید، مسار الشیعه، به تحقیق مهدی نجف (بیروت: بی‌نا، ۱۴۱۴ق)، ۵۴.

۱۰. ابو عمر يوسف ابن عبدالبر، الاستیعاب فی معرفة الأصحاب، به تحقیق علی محمد البجاوي (بیروت: دارالجبل، ۱۴۱۲ق)، ۱۸۹۳/۴. وی به اینکه فاطمه (س)، اولین دختر، دومنی، یا حتی به نقل از ابن اسحاق، آخرین دختر حضرت رسول (س) بوده اشاره کرده (همان، ۱۸۱۹-۱۸۱۸/۴)، اما روایت صحیح را این گونه بیان کرده است: «... والأکثر والصحیح أنة أصغرهن فاطمة رضی الله عنہا و عن جمیعہن» (همان، ۱/۵۰).

۱۱. ابوالحسن علی بن عیسیٰ اربلی، کشف الغمة فی معرفة الأنّمۃ (قم: رضی، ۱۴۲۱ق)، ۱/۴۲۱. ۴۲۷/۱.

کعبه راسی و پنج سالگی پیامبر^(ص)^۱ و پیش از بعثت خوانده‌اند، همزمانی تولد حضرت فاطمه پس از بعثت با بازسازی کعبه سازگاری ندارد. در میان دیگر علمای شیعی، کلینی^۲ و ابن شهرآشوب^۳ تولد فاطمه^(س) را سال پنجم بعثت خوانده‌اند؛ اما شیخ طوسی به هر دو روایت بیست جمادی‌الثانی سال دوم هجرت و نیز سال پنجم بعثت اشاره کرده است.^۴ گفتنی است که برخی از منابع سنی در اخبار تولد فاطمه^(س)، تنها به یک نقل بسنده نکرده و از هر دو دوسته (پیش و پس از بعثت) روایاتی گزارش کرده‌اند.^۵ طرفداران نظریه تولد فاطمه^(س) پس از بعثت روایاتی را در راستای تأیید عقیده خود بیان کرده‌اند. شاید بتوان سید جعفر مرتضی عاملی را یکی از جدی‌ترین مدافعان این نظریه خواند. به نظر می‌رسد او به روایاتی نیز که به تولد فاطمه^(س) در سال اول یا دوم بعثت اشاره کرده‌اند، وقوعی ننهاده و «قول حق» را این‌گونه خوانده‌است: «و القول الحق هو ما عليه شيعة أهل البيت تبعاً لأئمتهم عليهم السلام - و أهل البيت أدرى بما فيه - و تابعهم عليه جماعة من غيرهم وهو أنها قد ولدت في السنة الخامسة منبعثة وتوفيت و عمرها ثمانية عشر عاماً».^۶

عاملی در بیان نخستین دلیل از مجموعه دلایلی که در راستای تأیید تولد فاطمه^(س) در سال پنجم بعثت بیان کرده، با تکیه بر فرمایش علی^(ع) درباره بعثت رسول خدا^(ص) و اولین خانواده‌ای که در اسلام تشکیل شد - رسول خدا^(ص)، خدیجه^(س) و علی^(ع) - می‌نویسد: اگر فاطمه^(س) پنج سال پیش از بعثت متولد شده بود، علی^(ع) اعضای آن خانواده را به پیامبر، خدیجه^(س) و خودش محدود نمی‌کرد.^۷ باید توجه داشت عدم ذکر فرزندان رسول خدا^(ص) توسط امام علی^(ع) را نمی‌توان دلیلی بر عدم وجود فرزندان دانست، زیرا پیش از حضرت فاطمه^(س) فرزندان دیگری هم وجود داشتند که امام علی^(ع) از آن‌ها نیز یادی نکرده است. عاملی خود در دومین دلیل به وجود فرزندان دیگر اشاره کرده است (نک: ادامه مقاله).

عاملی در دومین دلیل به روایت «تمام فرزندان خدیجه، جز عبدمناف، پس از اسلام به دنیا آمدند»، استناد کرده و پس از اشاره بر قطعی بودن اینکه فاطمه^(س) کوچک‌ترین فرزند رسول خدا^(ص) بوده، بر روایت

۱. ابن هشام، السیرة النبوية، ۱۹۲/۱؛ طبری، تاریخ الأئمّة والملوک، ۲۸۳/۲.

۲. ابوجعفر محمد بن معقوب کلینی، الکافی، به تحقیق مرکز بحوث دارالحدیث (قم: نشر دارالحدیث)، ۱۴۳۰/۱(ق)، ۴۸۸/۲.

۳. او تولد فاطمه^(س) را بیست جمادی‌الثانی پنج سال پس از بعثت و سه سال پس از معراج بیان کرده است (ابن شهرآشوب، مناقب آل ابی طالب، ۱۳۲/۳).

۴. طوسی، مصباح‌المتهدج، ۷۹۳/۱.

۵. نک: ابوعبدالله محمد بن عبدالله حاکم نیشابوری، فضائل فاطمة الزهراء علیہ‌السلام، به تحقیق و ترجمه محمود نعمتی (تهران: سخن، ۱۳۹۶، اش۱)، ۴۹-۱۴۸؛ ابن عساکر، تاریخ مدینة دمشق، ۱۵۷-۱۵۶/۳. حاکم نیشابوری به تولد حضرت فاطمه^(س) در چهل و یک سالگی و پنج سالگی رسول الله^(ص)

اشارة کرده است (حاکم نیشابوری، فضائل فاطمة الزهراء علیہ‌السلام، ۱۴۹-۱۴۸). به گزارش ابن عساکر، فاطمه^(س)، چهارسال پیش از نبوت (ابن عساکر، تاریخ مدینة دمشق، ۱۵۶/۳)، در سی و پنج سالگی رسول خدا^(ص)، سال بازسازی بنای کعبه (همان، ۱۵۷/۳) و یا در چهل و یک سالگی پیامبر^(ص) (همان) متولد شد.

۶. عاملی، الصحیح من السیرة النبییة الاحظم، ۲۷۸/۲.

۷. از امام علی^(ع) روایت شده است: «پیامبر هر سال در حرا مجاور می‌شد و من اور امی دیدم و غیر از من کسی وی را مشاهده نمی‌کرد. در آن زمان خانواده‌ای در اسلام تشکیل نشده بود؛ جز رسول خدا و خدیجه و من که نفر سوم آنها بودم...» (همان، ۲۷۹-۲۷۸/۲).

۸. همان، ۲۷۸/۲-۲۸۰.

تولد او در سال ۵ بعثت صحنه می‌گذارد.^۱ او این روایت را نیز که «طیب بعد از نبوت به دنیا آمد و بعد از آن، امّ کلثوم و سپس فاطمه (س)»، در همین راستا بیان می‌کند. قدیم‌ترین ارجاع عاملی در روایت فوق الذکر، البدء و التاریخ مقدسی است. باید توجه داشت که علی‌رغم روایت مقدسی مبنی بر اینکه چهار دختر خدیجه (س) متولد پس از بعثت بوده^۲ و فاطمه (س) کوچک‌ترین آنهاست،^۳ او روایت‌های دیگری نیز دارد که در تضاد با روایت فوق بوده و از تولد برخی از دختران ایشان مانند رقیه، پیش از بعثت سخن گفته^۴ و عاملی آن‌ها را نادیده گرفته است. در الاستیعاب نیز که عاملی از آن نام برده، روایتی مبنی بر تولد فاطمه (س) یک سال پس از بعثت رسول خدا وجود دارد.^۵

وجود برخی از روایات در خصوص کیفیت بسته شدن نطفه حضرت فاطمه (س) از میوه بهشتی^۶ در منابع فریقین^۷ از مهم‌ترین دلایل طرفداران نظریه تولد فاطمه (س) پس از بعثت است که عاملی نیز از آن به عنوان سومین دلیل خود یاد کرده است.^۸ عاملی پس از ذکر برخی از روایان این نقل از جمله عایشه، عمر بن خطاب، سعد بن مالک، ابن عباس و غیر ایشان تأکید کرده است که «شاید بتوان در برخی از آن روایات مناقشه کرد؛ اما در بعض دیگر جایی برای اشکال نیست».^۹ باید توجه داشت که در صورت صحت این روایات، نظریه تولد پیش از بعثت منتفی خواهد بود، اما از آن جا که سال معراج رسول خدا^(ص) در روایات با اختلاف ذکر شده،^{۱۰} تعیین دقیق زمان تولد بر این اساس نیز دشوار می‌نماید. بنا بر گزارش ابن سعد

۱. همان، ۲۸۰/۲.

۲. مقدسی، البدء و التاریخ، ۱۶/۵.

۳. همان، ۲۰/۰.

۴. مقدسی، البدء و التاریخ، ۱۷/۵.

۵. ابن عبدالبر، الاستیعاب، ۱۸۹۳/۴.

۶. ابن سعد گزارشی از کیفیت بسته شدن نطفه فاطمه (س) و شرح ولادت ایشان تدارد و تنها روایات کلی و پراکنده‌ای از ایام بارداری و فرزندداری خدیجه (س) در اثر وی به پیش می‌خورد. ابن سعد از نام فاطمه (س) عبور کرده و از معنای این نام و اینکه چرا فاطمه (س) خوانده شده، سخنی به میان نیاورده است؛ در حالی که در برخی منابع، اخباری از وجه تسمیه ایشان قابل ملاحظه است (برای نمونه، نک: حاکم نیشابوری، فضائل فاطمة الزهراء عليها السلام، ۱۱۹؛ محمد بن حسن فضال نیشابوری، روضة الوعاظین و بصیرة المتعظین (قم: دلیل ما، ۳۴۱/۱)، ۳۴۱/۲). به گزارش ابن سعد، خدیجه (س) در هنگام تولد فرزندان خویش قابل‌های داشت که امور مورده نیاز را بر عهده می‌گرفت (ابن سعد، الطبقات الکبری، ۱۸۱/۸) و او پیش از تولد فرزندانش برای آن‌ها دایه انتخاب می‌کرد (همان، ۱۰۷/۱). به گزارش برخی از منابع خدیجه (س) خود شیرده‌ی فاطمه (س) را بر عهده گرفت (فضال نیشابوری، ۳۳۱-۳۲۹؛ ابن عساکر، تاریخ مدینه دمشق، ۱۲۸/۲؛ ابن شهرآشوب، همان، ۱۱۸/۳). به نظر می‌رسد ابن گورنه اخبار را روایت ابن سعد مبنی بر دایه گرفتن خدیجه (س) برای تمام فرزندانش (ابن سعد، همان، ۱۰۷/۱) مطابقت نداشته باشد.

۷. حاکم نیشابوری، همان، ۱۴۳؛ خطیب بغدادی، تاریخ بغداد، به تحقیق مصطفی عبد‌القادر عطا (بیروت: دار الكتب العلمية، ۱۴۱۷/۶؛ طبری، همان، ۲۹۹/۱؛ ابن عساکر، همان، ۳۵۴/۴۰؛ ابن شهرآشوب، همان، ۱۳۵/۳).

۸. عاملی، الصحیح من سیرة النبي الاعظم، ۲۸۱-۲۸۰/۲. غالباً روایت بهشتی بودن نطفه فاطمه را قرینه قطعی در اثبات تولد فاطمه (س) پس از بعثت می‌خوانند (المقدسی، بازبینی‌های تاریخ ولادت و ...، ۱۴۴-۱۴۳). اما باید توجه داشت که این روایت در منابع متقدم تاریخی نیامده و بسیاری از منابعی که به ذکر فضایل پرداخته‌اند، به آن اشاره کرده‌اند.

۹. همان.

۱۰. بررسی معراج پیامبر پیش از یکبار و در مکه و مدینه (نک: المقدسی، همان، ۱۴۶-۱۴۵).

منقول از واقعی،^۱ معراج رسول خدا^(ص) پس از وفات خدیجه^(س) و ابوطالب و در سال‌های آخر اقامت رسول خدا^(ص) در مکه بوده است. یعقوبی اگرچه سال دقیق معراج را عنوان نکرده، برخلاف ابن سعد، معراج ایشان را در زمان حیات ابوطالب دانسته است.^۲ با توجه به آنکه یعقوبی فاطمه^(س) را هنگام وفات ۲۳ ساله^۳ و متولد سال یکم پس از بعثت دانسته است، به فرض صحت روایت بسته شدن نطفه حضرت فاطمه^(س) در شب معراج، زمان معراج رسول خدا^(ص) را باید در همان ماه‌های نخست بعثت ایشان دانست. باید توجه داشت که ابن شهرآشوب به رغم آنکه فاطمه^(س) را متولد پنج سال پس از بعثت خوانده و به روایت نطفه بهشتی فاطمه^(س) نیز تصویر کرده، معراج رسول خدا^(ص) را سه سال پس از تولد فاطمه^(س)،^۴ یعنی سال هشتم بعثت، ذکر کرده است. به هر رو، تکیه بر روایات معراج به دلیل تنوع و تعدد در کیفیت و زمان آن برای تعیین سن، تکیه‌گاه استواری نیست.

عاملی در چهارمین دلیل به پاسخ منفی رسول خدا^(ص) به خواستگاری ابوبکر و عمر از فاطمه^(س) به خاطر کم سن بودن فاطمه^(س) اشاره و این گونه استدلال کرده است که چنانچه سن فاطمه^(س) هفده سال یا بیشتر بود، گفته نمی‌شد که او کم‌سن است.^۵ در تأیید این دیدگاه برخی از منابع روایتی را بیان کرده‌اند که علت پاسخ منفی پیامبر^(ص) به خواستگاران فاطمه^(س) را کمی سن فاطمه^(س) دانسته^۶ و برخی این پاسخ را بر صحبت روایات تولد فاطمه^(س) در سال پنجم بعثت حمل کرده و این گونه، ازدواج ایشان را در نه سالگی تأیید کرده‌اند.^۷ پاسخ پیامبر^(س) به تعدادی از خواستگاران فاطمه^(س) مبنی بر کم بودن سن او، مؤید باور عموم شیعیان درباره زمان تولد ایشان است. اگر فاطمه^(س) پنج سال پیش از بعثت به دنیا آمده بود، در هنگام

۱. ابن سعد، همان، ۱۶۶/۱.

۲. یعقوبی، التاریخ، ۲۶/۲.

۳. همان، ۱۱۵/۲.

۴. ابن شهرآشوب، همان، ۱۳۲/۳.

۵. همان، ۲۸۱/۲.

۶. حاکم نیشابوری، همان، ۱۳۶؛ ابن شهرآشوب، همان، ۱۲۲۳/۳؛ سبط بن جوزی، تذكرة المخواض، ۷۶؛ ابن سعد ابوبکر و عمر را خواستگاران فاطمه^(س) ذکر کرده است (ابن سعد، الطبقات الکبیری، ۱۶۷/۸) و علت پاسخ منفی رسول خدا^(ص) به آنها را در در روایت متفاوت بیان کرده است. روایت اول که از شهرت نسبتاً زیادی برخوددار است حاکی از آن است که پیامبر^(ص) خود را در امر ازدواج فاطمه^(س) منتظر فرمان الهی خوانده است (همان، ۱۶۸؛ و نیز نک: بلاذری، انساب الشفاف، ۴۰۲/۱؛ ابوحنص عمر بن احمد، ابن شاهین، ضلال فاطمة بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم، به تحقیق بدرا البدر (کوت)، دار ابن‌الاثیر، ۱۴۱۵)، ۴۷؛ طبرسی، إعلام الورى باغلام الهدى، ۱/۶۰؛ ابن شهرآشوب، همان، ۲۷۶؛ سبط بن جوزی، همان، ۳۰/۲؛ سبط بن جوزی، همان، ۲۷۶؛ و روایت دوم از وعده‌ای خبر داده است که رسول خدا^(ص) درباره ازدواج دخترش، فاطمه^(س)، به علی^(ع) داده بود (ابن سعد، همان، ۱۶؛ و نیز نک: سبط بن جوزی، همان، ۲۷۶). گزارش یعقوبی موافق روایت اول ابن سعد است. او در پاسخ خواستگاران از علت پاسخ منفی رسول خدا^(ص)، به فرمایشی از رسول الله^(ص) اشاره کرده است که حاکی از الهی بودن ازدواج آنان دارد. به گزارش یعقوبی، پیامبر^(ص) فرموده بود: «ما انا زوجته و لکن الله زوجه» (یعقوبی، التاریخ، ۴۱/۲). منابع مختلفی با استفاده از تعبیر متفاوت به الهی بودن ازدواج فاطمه^(س) و علی^(ع) اشاره کرده‌اند (نک: ابن شاهین، همان، ۴۸؛ محمد بن نعман مفید، الإرشاد (قم: کنگره شیخ مفید، ۱۴۱۳)، ۳۶/۱؛ فتال نیشابوری، روضة الواقعین، ۳۳۳/۱؛ طبرسی، همان، ۲۹۸-۲۹۷/۱؛ ابوحنص محمد بن عفتر ابن مشهدی، اقرار الصحابة بفضل امام الهدی و القرابه (بی- جا: مکتبة العلامة الصاجلی، ۴۴۳۹، ۱۵)؛ ابوالحسن علی بن محمد ابن اثیر، اسد الغابة فی معروفة الصحابة (بیروت: دار الفکر، ۱۴۰۹)، ۲۴۳-۲۴۲/۱؛ سبط بن جوزی، همان، ۲۷۶؛ اربیل، کشف الغمة، ۳۴۳-۳۴۲/۱).

۷. نک: عاملی، الصحيح من سيرة النبي الأعظم، ۲۸۲/۲.

ازدواج، باید هفده سال و یا بیشتر می‌داشت و دیگر پیامبر (ص) نمی‌توانست به صغیر بودن دختر خود اشاره کند.^۱ عاملی معتقد است برخلاف ادعای برخی مبنی بر عیید بودن تولد فاطمه (س) در پنجمین سال بعثت، سنی که خدیجه (س) در دوران کهولت خود به سر می‌برد – به شرط آنکه سن مشهور خدیجه (س) پذیرفته شود – باز هم مشکلی برای بارداری او نیست؛ زیرا زنان قریشی تا شصت سالگی توانایی بارداری داشتند.^۲ اما ذکر چند نکته درباره این روایت ضروری است: نخست آنکه خواستگاری شیخین، مربوط به دوران پس از هجرت بوده است^۳ و فاطمه (س) بر اساس کم‌ترین سنی که در روایات از ایشان یاد شده – پنج سال پس از بعثت – آن زمان حدوداً نه سال داشته‌اند که ظاهراً سن متعارفی برای ازدواج در آن ایام بوده است و در این صورت استفاده از واژه «صغریه» برای ایشان صحیح به نظر نمی‌رسد. دوم آنکه برخی از منابع تصویری کرده‌اند که وقتی فاطمه (س) به حد زنان رسید، بزرگان قریش برای خواستگاری او نزد رسول خدا (ص) آمدند^۴ که در این صورت نیز این روایت اساساً بر روایت صغیره خواندن ایشان در تناقض است. سوم آنکه اگر فاطمه (س) صغیره بود و پایین‌تر از سن متعارف ازدواج قرار داشت، پیامبر (ص) در خواستگاری علی (ع) نیز به این نکته اشاره می‌کردند. بر این اساس، شاید بتوان اشاره به کوچکی سن فاطمه (س) را در مقایسه با اختلاف سنی ایشان با شیخین تعییر کرد و یا در صحت این روایت تردید کرد.

روایت دوری جستن زنان قریش از خدیجه (س) هنگام وضع حمل فاطمه (س) و صحبت کردن از داخل شکم خدیجه (س) برای تسلی دل مادر دلیل دیگری است که عاملی آن را از علل تأیید روایت ۵ سال پس از بعثت خوانده است.^۵ عاملی این روایت را به نقل از بحار الانوار^۶ ذکر کرده است. در گزارش تحریر خدیجه (س) توسط زنان قریش که در الامالی صدوق آمده^۷ زنان قریش به دلیل ازدواج خدیجه (س) با محمد، «یتیم فقیر ابوطالب» و مخالفت با آنان، او را تنها گذاشته و در زمان وضع حمل فاطمه (س)، هنگامی که خدیجه (س) برای کمک به دنبال زنان قریش و بنی هاشم فرستاد، حاضر به کمک نشدند.^۸ اما سؤال اینجاست که چگونه این تحریرها در رابطه با فرزندان پیش از فاطمه (س) صورت نگرفت و زمان تولد آنان سخنی از تحریر خدیجه (س) نبود؟ چنانچه فاطمه (س) تنها دختر رسول خدا (ص) از خدیجه (س) و دختران دیگر نیز ربیبه‌های پیامبر (ص) فرض شوند، با توجه به شهرت خبر تولد فاطمه (س) پس از بعثت رسول خدا (ص) در

۱. همان.

۲. همان.

۳. طبری، همان، ۱/۱۶۰-۱۶۱.

۴. اربابی، همان، ۱/۳۴۴-۳۴۳.

۵. عاملی، همان، ۲/۲۸۱.

۶. ۲/۴۳-۶.

۷. ابوجعفر محمد بن علی بن بابویه صدوق، الامالی، به تحقیق قسم الدراسات الاسلامیة (قم: مؤسسه البعلة، ۱۴۱۷ق)، ۶۹۰-۶۹۱.

۸. روایتی با مضمون تحریر خدیجه (س) توسط زنان مکه و تنها گذاشتن ایشان در زمان وضع حمل در الطبقات وجود ندارد. در گزارش ابن سعد، خدیجه (س) برای همه فرزندانش قابل‌ای داشت که وسائل مورد نیاز ایشان را فراهم می‌کرد (ابن سعد، الطبقات الکبری، ۱۸۱/۸). برخی از منابع به روایتی مشابه روایت امامی شیخ طوسی اشاره کرده‌اند (فتال نیشابوری، روضة الوعظین، ۳۲۹/۱؛ ابن شهر آشوب، مناقب آل ای طالب، ۱۱۸/۳).

میان شیعیان و تبعاً فاصله زمانی ده ساله میان ازدواج خدیجه^(س) تا وضع حمل فاطمه^(س)، چگونه ممکن است زنان پس از گذشت این همه سال از ازدواج او همچنان از ازدواج با یتیم و فقیر ابوطالب و تحریم خدیجه^(س) سخن گفته و به کمک او نیامده باشند! ضمن اینکه حتی اگر زنان مشرک خدیجه^(س) را تحریم کرده، حاضر نشده باشند در تولد فاطمه^(س) به مادرش کمک کنند، چگونه زنان مسلمانی چون فاطمه بنت اسد به کمک او نرفته‌اند؟ باید توجه داشت بر اساس این روایت که خود جای نقد فراوان دارد، سبب دوری گزیدن زنان مکه از خدیجه^(س) هنگام زایمان فاطمه^(س) و امدادرسانی چهار زن بهشتی به او ازدواج خدیجه^(س) با «یتیم ابوطالب» دانسته شده است؛^۱ در حالی که عاملی سبب این دوری گزیدن را نبوت رسول خدا^(ص) خوانده و از این روایت در راستای تأیید تولد فاطمه^(س) پس از بعثت بهره جسته است. به نظر می‌رسد این روایات به بررسی بیشتری نیاز دارد.

آخرین نکته عاملی در این باره رد ادعای استبعاد حامله بودن خدیجه^(س) به فاطمه^(س) در سال ۵ بعثت به استناد سن بالای حضرت خدیجه^(س) است. به گفته او، سن خدیجه در آن زمان - بنابر اختلاف اقوال - میان ۴۵ تا ۵۰ سال بوده است و شاید یکی از همین دو نظر، از میان سایر اقوال قوی‌تر باشد؛ اگرچه قول مشهور برخلاف آن است.^۲

۲- سن حضرت فاطمه^(س) در زمان ازدواج

در این پژوهش اخبار مربوط به سن حضرت فاطمه^(س) در زمان ازدواج در منابع مختلف مورد بررسی قرار گرفت. تعدد روایات در تاریخ ازدواج، درک صحیح سن ازدواج را دشوار ساخته است. ابن سعد بر این باور است که فاطمه^(س) پنج ماه پس از هجرت رسول خدا^(ص) به مدینه، در ماه رجب به عقد علی^(ع) درآمد و پس از جنگ بدر در هجده سالگی به خانه علی^(ع) رفت.^۳ او همچون اکثر راویان اهل سنت معتقد است فاطمه^(س) متولد سال پنجم پیش از بعثت بوده و هنگام ازدواج، هجده سال داشته است.^۴ ابوالفرج اصفهانی نیز با بیان سن هجده سالگی برای فاطمه^(س) هنگام ازدواج^۵ بر تولد او پیش از بعثت صلحه گذشته است. برخی دیگر نیز عقد فاطمه^(س) را در سال دوم هجری در ماه رمضان، ذی الحجه، رجب و یا به قولی ماه صفر دانسته و در عین حال، قول مشهور را همان قول اول بیان کرده^۶ و بر این باورند که فاطمه^(س) در هجده

۱. فثال نیشابوری، همان، ۳۳۱-۳۲۹؛ ابن شهر آشوب، همان، ۱۱۹/۳.

۲. عاملی، همان، ۲۸۲/۲. به نظر می‌رسد تأیید این ادعا به بررسی بیشتر نیازمند است.

۳. ابن سعد، الطبقات الکبری، ۱۸/۸.

۴. همان.

۵. ابوالفرج اصفهانی، مقاتل الطالبین، ۵۹.

۶. سبط بن جوزی، تذکرة الخواص، ۲۷۵.

سالگی به خانه علی^(ع) وارد شد.^۱

قدیم‌ترین گزارش درباره ازدواج فاطمه^(س) و علی^(ع) را یعقوبی آورده که آن را دو ماه پس از هجرت به مدینه^۲ و در حدود سیزده سالگی فاطمه^(س) خوانده است. به روایت شیخ طوسی فاطمه^(س) پنج ماه پس از هجرت، در ده یا سیزده سالگی به ازدواج علی^(ع) درآمد.^۳ او بدون ذکر سن، به وجود روایت‌های دیگری در این باره نیز اشاره کرده است.^۴

ابن عبدالبر ازدواج فاطمه^(س) را پس از جنگ احد^۵ و سن او را پانزده سال و پنج ماه و نیم دانسته است.^۶ طبری^۷ بدون اشاره به زمان ازدواج، مانند اکثر روایات شیعی، آن بانو را در زمان ازدواج نه ساله معرفی کرده است؛ در حالی که در خصوص سن تولد آن حضرت به روایتی از امام باقر^(ع) مبنی بر تولد او در سال اول بعثت نیز اشاره کرده است.

۳-وفات حضرت فاطمه^(س)

در تعیین مدت زمانی نیز که فاطمه^(س) پس از رحلت رسول خدا^(ص) در قید حیات بود، اقوال متفاوتی وجود دارد. به گزارش ابن سعد، فاطمه^(س) پس از پیامبر^(ص) سه یا شش ماه زندگی کرد.^۸ او به نقل از واقدی نوشته است: همین شش ماه در نظر ما ثابت است. او سه شنبه، سوم رمضان سال یازدهم هجرت رحلت کرد و آن هنگام بیست و نه سال یا همین حدود داشت.^۹ بلاذری گرچه به سه ماه، ۷۵ روز و ۴ شب پس از پیامبر^(ص) اشاره کرده، روایت صحیح را همان ۶ ماه خوانده^{۱۰} و سن او را در زمان وفات ۲۹ یا ۳۱ سال ذکر کرده^{۱۱} و بنابراین، بر تاریخ تولد آن حضرت پیش از بعثت صحنه گذشته است.

در عین حال، روایات دیگری نیز وجود دارد که با ذکر خبر سال وفات فاطمه^(س) برخلاف ابن سعد بر تولد او پس از بعثت صحنه گذشته‌اند. به گزارش یعقوبی، فاطمه^(س) ۴ شب، به قول گروهی، ۷۰ شب و به گفته برخی دیگر ۳۰ شب، و یا شش ماه پس از وفات پدر در بیست و سه سالگی از دنیا رفت.^{۱۲} مسعودی

۱. همان، ۲۷۶.

۲. یعقوبی، التاریخ، ۴۱/۲.

۳. طبری، محبیح المتهجد، ۸۰۵.

۴. همان.

۵. ابن عبدالبر، الاستیعاب، ۱۸۹۳/۴.

۶. همان.

۷. طبری، إعلام الورى بالاعلام المهدى، ۱۶۱/۱.

۸. همان، ۲۲۳/۸؛ و نیز نک: طبری، تاریخ الأئمّة والملوک، ۲۰۸/۲؛ ابن اثیر، اسد الغایة فی معرفة الصحابة، ۲۲۸/۳.

۹. ابن سعد، الطبقات الکبری، ۲۳/۸؛ و نیز نک: طبری، همان، ۲۴۰/۳.

۱۰. بلاذری، انساب الاشراف، ۴۰۲/۱.

۱۱. همان.

۱۲. یعقوبی، التاریخ، ۱۱۵/۲.

به نقل از اهل بیت و شیعیان سن فاطمه(س) را در زمان وفات، سی و سه سال، بیست و نه سال و یا کمتر از آن خوانده است.^۱ بر اساس یکی از گزارش‌های طبرسی، فاطمه(س) چهار ماه پس از پیامبر(ص)، در بیست و سه سالگی از دنیا رفت.^۲ ابن شهرآشوب سن آن حضرت را در زمان درگذشت رسول خدا(ص) هجده سال و هفت ماه شمرده است.^۳ به روایت او، فاطمه(س) ۷۲ روز، ۷۵ روز یا ۴ ماه پس از پدر از دنیا رفت.^۴ او در روایتی رحلت فاطمه(س) را در شب یکشنبه ۱۳ شب گذشته از ربیع‌الثانی سال ۱۱ هجرت دانسته است.^۵ ابن عساکر نیز سن ایشان را در زمان رحلت بیست و یک سال شمرده است.^۶

۴- دیدگاه منتخب درباره عمر حضرت فاطمه(س)

گزارش چندانی درباره فاطمه(س) در دوران کودکی، سخت‌گیری‌های قریش بر پدر در آغاز ظهور اسلام در مکه و یا دوران دشوار حصر آنان در شعب ابی طالب به چشم نمی‌خورد. منابع دیگر نیز به اخباری از جمله ناآرامی فاطمه(س) در زمان رحلت مادر،^۷ گریه او در زمان شنیدن خبر توطئه قتل پدر^۸ و زدودن شکمبه از دوش پدر^۹ بسنده کرده‌اند. بنابراین، با توجه به نبود شواهد کافی و نیز آراء مختلف در این باره ارزیابی سن دقیق آن حضرت دشوار به نظر می‌رسد.

در میان شواهد تاریخی روایاتی وجود دارد که بر اساس آن‌ها می‌توان در گزارش ابن‌سعد و موافقان او درباره تولد فاطمه(س) (پنج سال پیش ازبعثت) تردید کرد؛ اگرچه همچنان پذیرش روایت همزمانی تولد فاطمه(س) با بازسازی خانه کعبه، رد نظر غالب اهل سنت را دشوار می‌سازد. نخست گزارشی از یعقوبی مبنی بر ناآرامی و بهانه‌گیری‌های فاطمه(س) هنگام وفات خدیجه(س)^{۱۰} و دوم روایتی از حاکم نیشابوری از گریان وارد شدن فاطمه(س) بر پدر پس از آگاهی از تصمیم قریشیان بر قتل پدر.^{۱۱} در روایت اول با توجه به اینکه وفات خدیجه(س) سه سال پیش از هجرت به مدینه^{۱۲} و مدت اقامت رسول خدا(ص) در مکه ازبعثت تا

۱. مسعودی، الشیوه والشرف، ۲۵۰.

۲. طبرسی در روایتی که آن را به روایت عامه نزدیک‌تر دانسته و از امام باقر نیز نقل شده، ولادت فاطمه(س) را یک سال پس ازبعثت دانسته است (طبرسی، اعلام الوری باعلام الهدی، ۲۹۰/۱).

۳. مناقب آن ابی طالب، ۱۳۲۳.

۴. همان.

۵. همان.

۶. ابوالقاسم علی بن حسن ابن‌عساکر، تاریخ مدینة دمشق، به تحقیق عمرو بن غرامه عمروی (بی‌جا: دارالفکر، ۱۴۱۵ق)، ۱۵۷/۳.

۷. یعقوبی، التاریخ، ۳۵۷/۲.

۸. حاکم نیشابوری، فضائل فاطمة الزهراء علیها السلام، ۱۹۸.

۹. بلاذری، انساب الشرف، ۱۲۵/۱.

۱۰. یعقوبی، همان‌جا.

۱۱. حاکم نیشابوری، همان، ۱۹۸.

۱۲. یعقوبی، همان‌جا.

هجرت سیزده سال بوده،^۱ چنانچه فاطمه (س) پنج سال پیش از بعثت به دنیا آمده باشد، زمان رحلت مادر (سال دهم بعثت) باید حدود پانزده ساله بوده باشد و استفاده از تعابیری همچون «ناآرامی و بهانه‌گیری در زمان رحلت مادر»، نمی‌تواند تعابیر مناسبی برای دختری در این سن باشد. بنابراین، احتمالاً او در زمان رحلت مادر در ایام کودکی به سر برده و متولد پس از بعثت بوده است. اگرچه می‌توان این گمان را نیز مطرح کرد که بهانه‌گیری و ناآرامی در غم مادر توسط دختری ۱۵ ساله نیز ممکن به نظر می‌رسد. در روایت دوم وقتی فاطمه (س) از شنیدن پیمان قریش برای به قتل رساندن پیامبر (ص) گریان به نزد پدر رفت، رسول خدا او را با عبارت «یا بُنیة» به معنای «دخترکم» خطاب کردند.^۲ این روایت شاید از سن کم فاطمه (س) در آن ایام حکایت کند؛ هرچند این تعابیر همواره بر صغر سنی دلالت ندارد.

با توجه به شهرت گزارش ازدواج دختران رسول خدا (ص) در مکه جز فاطمه (س)، آن هم پیش از نبوت رسول خدا (ص)^۳، و نیز روایت فاصله سنی یک‌ساله میان فرزندان خدیجه (س)^۴، روایت ۵ سال پیش از بعثت صحیح‌تر به نظر می‌رسد؛ اما در عین حال اگر چنین بود فاطمه (س) نیز باید مانند خواهران خود درنهایت تا پیش از هجرت به سن ازدواج رسیده و در طول هجده سال زندگی در شهر مکه ازدواج کرده باشد؛ در حالی که گزارشی مبنی بر دلایل ازدواج دیرهنگام ایشان نیز وجود ندارد؛ ضمن اینکه با توجه به عرف آن زمان، خبر ازدواج فاطمه (س) در سن هجده سالگی نیز خالی از اشکال به نظر نمی‌رسد.

ظاهراً اصرار منابع شیعی بر وفات حضرت فاطمه (س) در هجده سالگی از مستندات چندان قوی برخوردار نیست و از قرار معلوم این موضوع نیز از مجادلات فرقه‌ای اثر پذیرفته است. موافقان هر فرقه در صدد بیان این نکته‌اند که چهره محبوب آن‌ها، فاطمه و عایشه، در ایام جاهلیت به دنیا نیامده و به هنگام ازدواج کم سن و سال‌تر از دیگری بوده است.

با توجه به این قرائن و نیز توجه به روایت تولد فاطمه (س) در سال‌های نخست بعثت توسط یعقوبی شیعی و شیخ مفید در کتاب مسار الشیعه و نیز اذعان طوسی و ابن عبدالبر و طبرسی، این نظریه که بر اساس آن فاطمه (س) در ایام ازدواج حدود دوازده - سیزده ساله بوده و در زمان وفات، حدود پیست و سه سال عمر داشته، احتمال بیشتری دارد.

نتیجه

گزارش‌های مربوط به تاریخ تولد حضرت فاطمه (س) بسیار مختلف و از پنج سال پیش از بعثت تا سال پنجم بعثت را دربر می‌گیرد. روایات مربوط به هم‌زمانی تولد ایشان با بازسازی کعبه می‌تواند مؤید دیدگاه

۱. همان، ۳۹/۲.

۲. حاکم نیشابوری، فضائل فاطمة الزهراء علیها السلام، ۱۹۸.

۳. ابن سعد، الطبقات الکبری، ۳۱۲۵/۸.

۴. همان، ۱۰۷/۱.

پنج سال پیش از بعثت باشد. نظر غالب مورخان اهل سنت نیز چنین است؛ حتی مسعودی هم در سده چهارم هجری مدعی شده است که شیعیان در این باره اجماع دارند؛ اما طبرسی در حدود دو قرن بعد با اعتقاد به اجماع شیعیان بر سال ۵ بعثت، به طور ضمنی، خط بطلانی بر دیدگاه مسعودی کشیده است. اما با توجه به نقل‌های مخالف طوسی و مفید، نمی‌توان چندان از این اجماع مطمئن بود. از میان مورخان معاصر، شهیدی سال پنجم پیش از بعثت را پذیرفته است. حتی نویسنده‌گانی هم که تولد فاطمه^(س) پس از بعثت را پذیرفته‌اند، بر سال پنجم بعثت اجماع ندارند و سال‌های یکم یا دوم بعثت را نیز ذکر کرده‌اند. از مهم‌ترین مدافعان تولد آن حضرت در سال ۵ بعثت جعفر متضی عاملی است که برای درستی آن پنج دلیل اقامه کرده است که بیش‌تر آن‌ها قابل خدشه‌اند و گویا بیش‌تر کوششی است در راستای کم‌سن و سال نشان دادن آن حضرت به هنگام ازدواج در مقایسه با سن ازدواج عایشه با رسول خدا^(ص). اخبار مربوط به سن حضرت فاطمه^(س) به هنگام ازدواج هم نمی‌تواند گرهی از این موضوع بگشاید؛ زیرا آن‌ها نیز بسیار متفاوت‌اند و از نه سالگی تا هجده سالگی حضرت فاطمه^(س) را ذکر کرده‌اند. همین اختلاف درباره سن ایشان به هنگام وفات هم وجود دارد.

بنابراین، با کنار نهادن این دو دیدگاه و بر اساس اقوال برخی از مورخان و متكلمان شیعه مانند یعقوبی و شیخ مفید و فرائن تاریخی که در متن مقاله مورد بررسی قرار گرفته است، می‌توان بر احتمال تولد حضرت فاطمه^(س) در سال اول یا دوم بعثت تأکید کرد و سن ایشان را در زمان وفات حدود ۲۳ سال دانست.

فهرست منابع

- آینه‌وند، صادق. «زنان در نخستین سده‌های اسلامی». *فصلنامه پژوهش زنان*، شماره ۳ (پاییز ۱۳۸۴): ۲۶۵.
- ابن اثیر، أبوالحسن علی بن محمد جزری. *اسد الغایة فی معرفة الصحابة*. بیروت: دارالفکر، ۱۴۰۹ق.
- ابن جوزی، عبدالرحمن بن علی. *آفة اصحاب الحديث*. به تحقیق علی حسینی میلانی. قم: نشر الحقایق، ۱۴۳۲ق.
- ابن سعد، محمد بن سعد. *الطبقات الکبری*. به تحقیق محمد عبد القادر عطا. بیروت: دارالکتب العلمیه، ۱۴۱۰ق.
- ابن شاهین، أبوحفص عمر بن أحمد بغدادی. *فضائل فاطمة بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم*. به تحقیق بدرالبلدر. کویت: دار ابن الأثیر، ۱۴۱۵ق.
- ابن شهر آشوب. *مناقب آل أبي طالب*. به تحقیق گروهی از استادان. نجف: المطبعة الحیدریه، ۱۳۷۶ق.
- ابن طلحه شافعی. محمد بن طلحه. *مطالب المسؤول فی مناقب آل الرسول*. بیروت: دارالبلاغ، ۱۴۲۱ق.
- ابن عبد البر، أبو عمر يوسف بن عبدالله. *الاستیعاب فی معرفة الأصحاب*. به تحقیق علی محمد بجاوی. بیروت: دارالجیل، ۱۴۱۲ق.
- ابن عساکر، أبوالقاسم علی بن الحسن. *تاریخ مدینة دمشق*. به تحقیق عمرو بن غرامه العمری. بی‌جا: دارالفکر،

۱۴۱۵ق.

ابن قبیبه دینوری، أبو محمد عبدالله بن مسلم. الإمامة والسياسة. به تحقيق على شیری. بیروت: دارالأضواء، ۱۴۱۰ق.
ابن قبیبه دینوری، أبو محمد عبدالله بن مسلم. المعارف. به تحقيق ثروت عکاشة. قاهره: الهيئة المصرية العامة
للكتاب، ۱۹۹۲م.

ابن مشهدی، ابو جعفر محمد بن جعفر. اقرار الصحابة بفضل امام الهدی و القرابی. بی جا: مکتبة العلامہ المجلسی،
۱۴۳۹ق.

ابن هشام، عبدالملک بن هشام. السیرة النبویة. به تحقيق مصطفی سقا و ابراهیم ابیاری و عبدالحفیظ شلبی. بیروت:
دارالمعرفة، بی تا.

ابوالفرج اصفهانی، علی بن الحسین. مقاتل الطالبین. به تحقيق سید احمد صقر. بیروت: دارالمعرفة، بی تا.
اربلی، ابوالحسن علی بن عیسی. کشف الغمة في معرفة الأئمة. قم: رضی، ۱۴۲۱ق.
بلاذری، احمد بن یحیی بن جابر. انساب الاسراف. به تحقيق سهیل زکار و ریاض زرکلی. بیروت: دارالفکر، ۱۴۱۷ق.
حاکم نیشابوری، ابو عبدالله محمد. فضائل فاطمة الزهراء علیها السلام. به تحقيق و ترجمة محمود نعمتی. تهران:
سخن، ۱۳۹۶ش.

خطیب بغدادی، أبویکر احمد بن علی. تاریخ بغداد. به تحقيق مصطفی عبدالقدار عطا. بیروت: دارالکتب العلمیة،
۱۴۱۷ق.

خرگوشی، ابوسعید (ابوسعد). شرف المصطفی. به تحقيق ابو عاصم نبیل بن هاشم غمری. مکه: دار البشائر
الإسلامیة، ۱۴۲۴ق.

خلیفة بن خیاط، أبو عمرو خلیفة بن خیاط. طبقات خلیفة بن خیاط. به تحقيق سهیل زکار. بی جا: دار الفکر، ۱۴۱۴ق.
سبط بن جوزی، شمس الدین ابوالمظفر. تذکرة الخواص. قم: منشورات الشریف الرضی، ۱۴۱۸ق.
شهیدی، سید جعفر. زندگانی فاطمه^(۱). تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۶۵ش.

صدقوق، ابو جعفر محمد بن علی بن یابویه. الامالی. به تحقيق قسم الدراسات الاسلامیة. قم: مؤسسه البعثة، ۱۴۱۷ق.
طباطبایی، محمد کاظم. «ولادت فاطمه^(۲)». دانشنامه فاطمی علیها السلام؛ حیات، منزلت و شخصیت
فاطمی (س). تهران: پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۹۳ش.

طبرسی، فضل بن حسن. اعلام الوری بأعلام الهدی. قم: آل الیت، ۱۴۱۷ق.
طبری، أبو جعفر محمد بن جریر. تاریخ الأُمَّ و الملوک. به تحقيق محمد ابو الفضل ابراهیم. بیروت: دار التراث،
۱۳۸۷ق.

طوسی، محمد بن حسن. مصباح المتهجد. بیروت: مؤسسه فقه الشیعه، ۱۴۱۱ق.
عاملی، جعفر مرتضی. الصحيح من سیرة النبي الاعظم. قم: دارالحدیث، ۱۴۲۶ق.
فتال نیشابوری، محمد بن حسن. روضۃ الوعاظین و بصیرۃ المتعاظین. قم: دلیل ما، ۱۴۲۳ق.

کلینی، ابوجعفر محمد بن یعقوب، الکافی. به تحقیق مرکز بحوث دارالحدیث. قم: دارالحدیث، ۱۴۳۰ق.

محلاتی، سیدهاشم رسولی. زندگانی حضرت فاطمه علیها السلام و دختران آن حضرت. تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۸۹ش.

مسعودی، ابوالحسن علی بن حسین. التنبیه و الإشراف. به تحقیق عبدالله اسماعیل صاوی. قاهره: دار الصاوی، بیتا.

مسعودی، ابوالحسن علی بن حسین. مروج الذهب و معادن الجوهر. به تحقیق اسعد داغر. قم: دارالهجرة، ۱۴۰۹ق.

مفید، محمد بن محمد. الإرشاد فی معرفة حجج الله علی العباد. قم: کنگره شیخ مفید، ۱۴۱۳ق.

مفید، محمد بن محمد. مسار الشیعه. به تحقیق مهدی نجف. بیروت: بیان، ۱۴۱۴ق.

مقدسی، مطهر بن طاهر، البدء و التاریخ، پورتسعید: مکتبة الثقافة الدينية، بیتا.

مقدسی، یدالله. بازبُوهی تاریخ ولادت و شهادت معصومان علیهم السلام. قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی،

۱۳۹۵ش.

یعقوبی، احمد بن أبي یعقوب. التاریخ. بیروت: دار صادر، بیتا.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی